

Născut la 13 iunie 1923, în localitatea Vidra, din ținutul Vrancei, Dan Corneliu și-a făcut studiile liceale în Focșani, înscriindu-se apoi la Facultatea de Geografie a Universității din București, pe care a absolvit-o în 1948. Începând din anul 1944, a urmat în paralel și cursurile Facultății de Arhitectură din București, obținând diploma de arhitect în 1950.

Pînă în 1958, a fost unul dintre cei mai activi membri ai atelierului de proiectare pentru restaurarea monumentelor istorice, organizat de CSCAS în cadrul Institutului central pentru sistematizarea orașelor și regiunilor, atelier condus pînă în 1959 de arhitecții Ștefan Balș și Radu Udriou. În calitate de șef de proiect, a efectuat numeroase studii de restaurare în diferite faze de proiectare, printre lucrările sale realizate remarcîndu-se clisiarnița mănăstirii Moldovița și mănăstirea Cocoș din jud. Tulcea.

Obligat să părăsească atelierul de restaurare în urma unei acțiuni de trimitere în provincie a tinerilor arhitecți necăsătoriți (finalizată doar prin trimiterea celor fără carnet de partid și fără «protecții», Dan Corneliu s-a stabilit la Constanța, lucrînd între 1958—1984 în domeniul sistematizării, în cadrul Institutului Județean de Proiectare din acest oraș. Ca grafician, colegii de la atelierul

Balș — Udriou (printre care mă număr) îi cunoșteau doar excepționalul talent de caricaturist, dar abia după mai bine de 25 de ani au constatat — prin expozițiile «Imagini din Franța» (1986) și «America văzută de un arhitect român» (1991), organizate de Uniunea arhitecților —, că Dan Corneliu este un mare grafician al creației arhitecturale și urbanistice, maniera sa reușind performanța de a reda atît atmosfera și spiritul obiectivului contemplat, cît și elementele determinante ale compoziției arhitecturale.

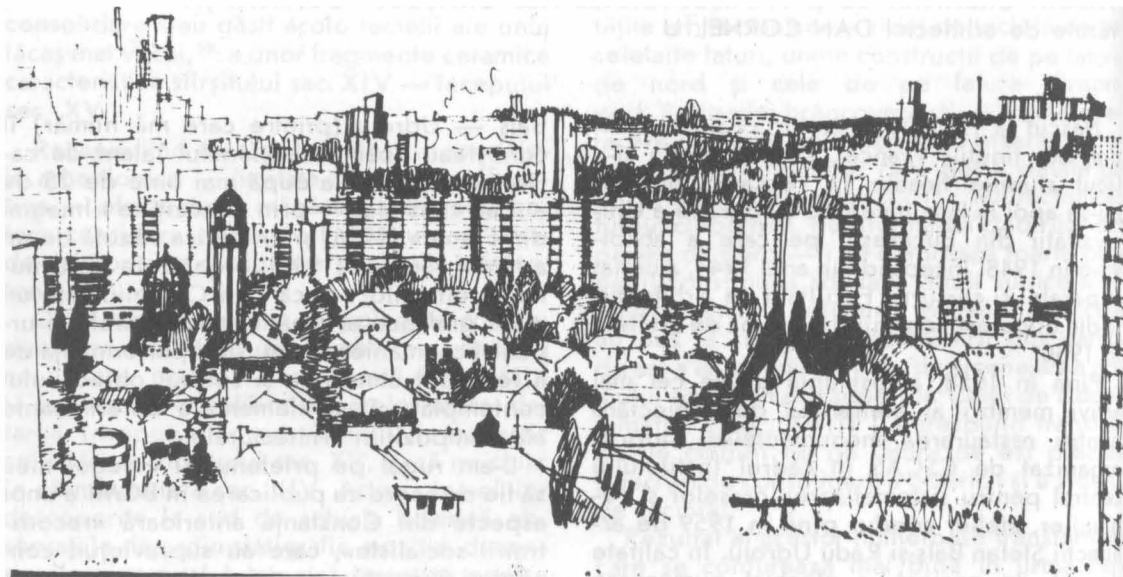
L-am rugat pe prietenul și colegul meu să fie de acord cu publicarea în BCMI a unor aspecte din Constanța anterioară «reconstruirii socialiste», care au supraviețuit concepției distructive a «sistematizării», sau care au dispărut. Desenele de față demonstrează că orașul vechi, prezent în lista monumentelor istorice din 1955 (HCM 1160) doar prin patru edificii de cult și două construcții civile (farul genovez și fostul hotel Carol), merita o atență examinare a arhitecturii civile și o conservare inteligentă a structurilor urbane moștenite.

Comentariile deseneelor aparțin autorului, care dorește să mulțumească profesorului Gheorghe Vecerdeea pentru participarea la completarea datelor istorice.

EUGENIA GRECEANU

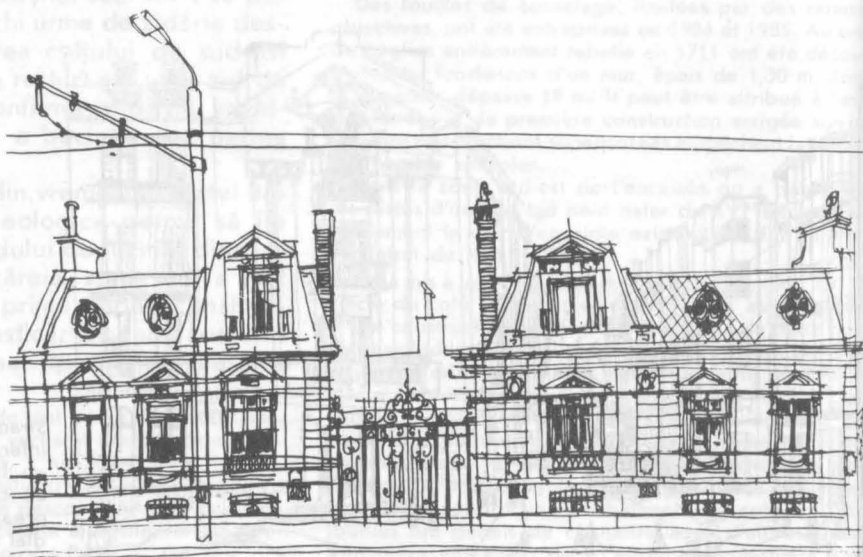

Strada Revoluției, văzută din intersecția cu str. Remus Opreanu. În prim plan, clădirea fostei Bănci Românești, construită în preajma primului război mondial (în prezent, Direcția agricolă a județului Constanța)

Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena, realizată în anul 1936 de arh. Busuioc, domină prin rafinamentul stilului neoromânesc masivitatea și monotonia noului ansamblu de blocuri de pe bd. Lăpușeanu, ridicat între 1970—1980

Vedere din minaretul moscheii «Carol I» către partea de est a Peninsulei. În prim plan, cupola moscheii construită în anul 1910, după proiectul arhitectului V. Ștefănescu și al inginerului Gogu Constantinescu. În plan secund, fațada laterală a Direcției agricole; în ultimul plan, silueta fostului hotel «Carol I»

Doă locuințe în compoziției simetrice, cu intrare principală comună, ridicate după primul război mondial pe str. Mircea cel Bătrân nr. 74 și care au aparținut familiei Peiu. Casele au fost dărmate în 1980

Casă de pe str. Ecaterina Varga, construită la începutul secolului nostru, marcată de îmbinarea neoclasicismului cu eclecticismul de școală franceză. A fost folosită drept «casă a căsătoriilor» între 1960—1985

Casele de pe str. Petru Rareș nr. 3—5 (în prim plan), situate la intersecția cu str. Traian; realizate la confluența secolelor XIX—XX, prezintă caracteristicile programului comercial și meșteșugăresc specific zonei.

Str. Vasile Țurcanu, între Bd. Tomis și str. Poștei, cu construcții realizate la sfârșitul secolului al XIX-lea și în primii ani ai secolului nostru. În plan secund, fațada posterioară a clădirii cunoscută ca «Poșta veche», construită în 1895 după proiectul arhitectului I. Socolescu, cu funcția de primărie a orașului Constanța

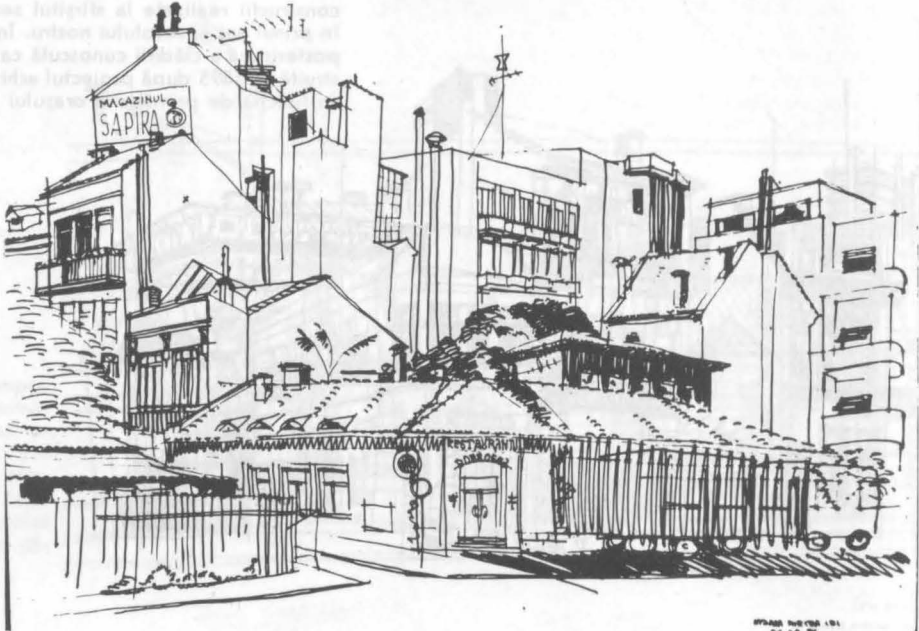

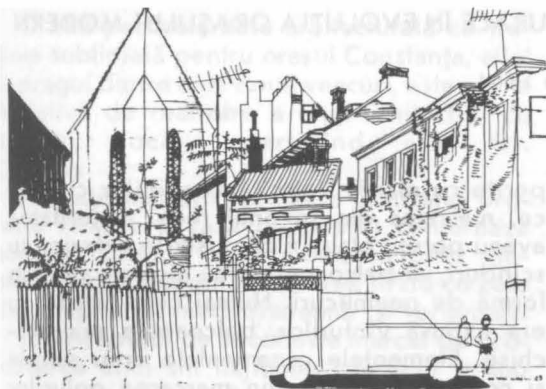
Strada Mircea cel Mare, cu faleza de sud a plajei «Modern», văzute la sud de intersecția cu str. Dragoș Vodă. În extrema stînga, «Vila Suțu», construită în 1899 de arh. Gr. Cerchez. În centru, biserica grecească «Metamorfosis», ridicată în 1864. În dreapta, un front eterogen, dominat de elemente arhitecturale mai moderne.

Ansamblu dens de construcții vechi de pe străzile Sulmona (în prim plan) și Callatis (în plan secund), dominat în stînga de silueta imobilului P + 3 din str. Callatis nr. 6, realizat probabil după un proiect al lui Gr. Cerchez, în jurul anului 1900. În centrul imaginii, fațada cu elemente neoromânești a imobilului de pe str. Sulmona nr. 10. În dreapta, imobilul de pe str. Sulmona nr. 3.

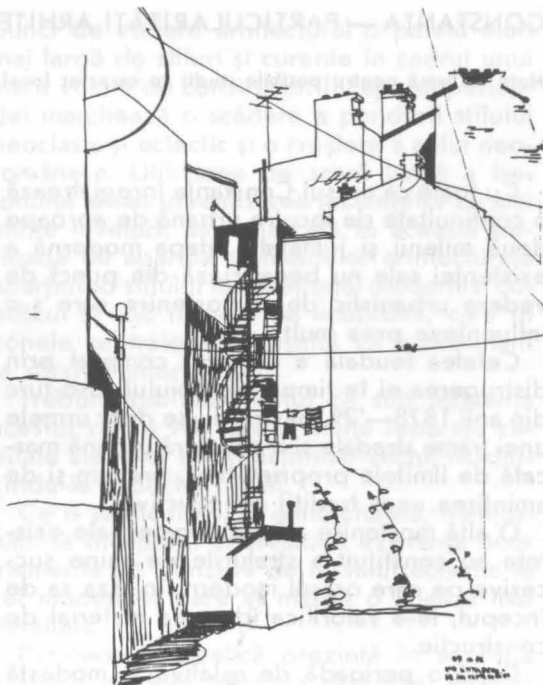
Intersecția străzilor Mircea cel Mare și Sulmona. În prim plan restaurantul «Dobrogea», mărturie a vechiului regim de construcție, care apare ca un accident arhitectural într-un ansamblu de construcții mai noi, cu regim mediu de înălțime P + 3, P + 4, dominat în centru de hotelul «Tineretului», ridicat în 1985.

Vedere de pe str. Marc Aureliu către fațada posterioară a «templului spaniol», construit la începutul secolului al XX-lea după proiectul lui Adolf Linz (absolvent al școlii de desenatori de pe lângă Academia de Arhitectură din Viena). Sinagoga, realizată într-un stil neogotic de foarte bună calitate, a fost dărâmată în 1985 din cauza gradului avansat de uzură.

Aspect urban inedit la intersecția străzilor Titulescu și dr. I. Cantacuzino, marcând densitatea mare a construcțiilor realizate în această zonă în perioada interbelică.

Casa muzeului «Ion Jalea» de la intersecția Bd-ului Carpați cu str. Titulescu, realizată în stil neoromânesc la începutul perioadei interbelice și în care a funcționat mulți ani Consulatul Britanic.

